

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Brassó, színház-utca 95. sz. a.,
I. em. hátul az udvarban,
hol a szerkesztő hétköznapiakon délelőtti
10—12 óra között,
és Bolonya, mester-utca 325. sz. a.,
hol minden délután található.
A lap szellemi részét illető min-
den közlemény, valamint
az előfizetési pénzek és hirdetések
bérmentesen ide küldendők.
Kéziratok vissza nem adódnak.

BRASSÓ

ELŐFIZETÉSI ÁR
helyben házhoz hordva, v. vidékre
postán küldve:
Egész évre 7 frt; félévre 3 frt 50 kr
negyedévre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos gármond-sorért 4 kr. (1—10 sor
helye 40 kr.) Nagyobb és többszöri hirtetések
nélkül kedvezmény.
Minden egyes hirdetés bérmentesen 30 kr.
Nyílt-tér sora 10 kr.
Hirdetések és nyílt-tér előre fizetendő.

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.
MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapesten: Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukas és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát; Bécsben: Daube G. L. s. társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. és társa hirdetési irodájában.

61. szám.

Brassó, Csütörtök, május 27-én.

II. évfolyam 1886.

„A szabadság elleni merénylet.”

„A szabadságellenes léghuzam, mely már évek óta Európán végig vonul, az utolsó napokban ismét fanyar gyümölcsöket érlett. — Nem akarunk ma Magyarország állapotairól szólni. E tekintetben még mindig jobb helyzetben vagyunk, mint egy másik szomszédunk, noha már nálunk is igen aggasztó módon jár lefelé. Nálunk a szabadság parlamentáris uton törvényezik által lassanként elkoboztatik, mihez a mindenkor engedelmes mamelukság igen-t és amen-t mond. Azonban hagyjuk ezt. Most, mint mondók, nem Magyarországról szólnunk, hanem Porosz és Németországról.”

Ezen diplomatikus sorokkal vezeti be a „Kronstädter Zeitung” idei 117-ik számában hozott kesergő vezércikkét a Poroszország állam-miniszteriuma által május 11-én a nyilvános gyülekezési szabadság megszorítására kibocsátott rendeletéről.

Nem tagadhatni, a porosz kormány eljárása nagyon is reakzionárius és szabadságellenes, különösen ha magyar szempontból tekintjük. Amde Németországban, hol sokkal erősebb tubákhoz vannak szokva és a honnan a reakzionáris és szabadságellenes áramlatok rendszeren kiindulni szoktak és fokozatosan egész Európát ellepni, ez nem képezhet oly tragikumot, mint ha esetleg nálunk az idegen színekkel való rosszakaratu tüntetéseket egy már fennálló törvény alapján betiltják. Németországban egészen más fogalommal bírnak a szabadságról, mint nálunk. Tudják ezt a mi elégedetlen szász polgártársaink is, és mint okos emberek, kétféle mértékkel mérnek.

Jutott csak volna eszébe a magyar kormánynak a tulkapkodó, magyarellenos Schulverein dicsőítésére rendezett népgyűléseket és provokáló tüntetéseket a szászoknak betiltani: mily egetrázó harci zajt idézett volna elő!

De a porosz kormány a „Kr. Ztg.” által el nem fogadott ürügy alatt kiméletlen kézzel elkobozza a legszebb, nálunk oly szentül tartott népjogot, a nyilvános szabad gyülekezés jogát, valódi ostromállapotot létesítve; és a derék „Kr. Ztg.” nem talál ennek elítélésére keményebb szót, mint hogy: „a rendelet mindegyikre az állampolgári szabadság korlátozása s szívből sajnálandó.” — Lám, szelid is

tud lenni, mint a galamb, . . . német állapottal szemben!

Lyell (olv. Lail), a híres angol geologus beszélte el a következő esetet: Egy amerikai több angollal egy kupében utazott; egyszerre, midőn az unalom már erőt vett rajta, azt kérde szomszédjától: „Nőtlen-e ön?” — „Nem vagyok az.” — „Tehát nős?” — „Nem.” — „Akkor özvegy embernek kell lennie.” — „Az sem vagyok.” — Kis szünet után a rettenthetetlen amerikai újra kezdi faggatni: „Ha ön nem nőtlén, nem nős, se nem özvegy: tehát mi, az isten szerelméért?” — „Ha már csak ugyan tudni akarja, én elvált férj vagyok.”

A szász oppozíció embereinek viszonya velünk és Németországgal szemben olyan, mint amaz elvált férjé. Sem magyar hazafiak, sem német polgárok, érzelemben és törekéseikben pedig édes hazájuk közérdekeitől megválva, csak akkor játszzák a magyar állampolgárt, midőn a hazai intézményeket piszkolódásaikkal elhalmozni akarják, vagy ha személyes érdekeik előmozdítása kívánatosá teszi.

És ne mondja ám senki, hogy nem okos emberek! Ha — mint a jelen esetben — a porosz kormány bünt követ el a népszabadság ellen, ezt meg nem dorgálják; de neki-mennek annak a mostohagyermeknek, a magyarnak és megránczигálják a fülét, míg a burkus gyereket csak úgy atyailag czirógatják. A haza nekik a bűnbakk.

Hogy a sajnálat szerény kifejezésével a németeket valahogy kellemetlenül ne érintsék, azzal kezdik a mondókát, hogy a maguk saját szeretetreméltó modorukban belevonják a magyar törvényhozást — melyben ők is képviselve vannak — egy oly ügy fejtegetésébe, mely egy idegen országra és népre vonatkozik. Nagy lehetett a viszketeg és a félelem, melyek arra készítették őket, hogy a németek előtt így demonstráljanak: „Látjátok, édes testvéreim, mily kemény a markunk, ha sujtani akarunk; megítélhetitek ebből azon jó-akaró testvéri szeretetet, melylyel a ti szembe-tűnő hibáitokat érintjük. Igaz ugyan, hogy a magyarországi állapotok még mindig tűrtetőbbek, mint a többi szomszédos országoké; de ne vegyetek azért példát ezen romlásnak indult államtól.” — Ez már bölcös beszéd.

Az ultra szászok itthon sok bátorságot tudnak kifejtetni, mert fedezi őket az alkotmá-

nyos szabadság paizsa; de azt is tudják, hogy egy ily vakmerő boszorkánytáncz a szilárd porosz kormányval szemben elégséges arra, hogy Németországban előtűnik minden ajtó becsapódjék. Az a nyers, kiméletlen hang, mely a szász ellenzéki lapokban honos, a nagy német nemzet többsége előtt ép oly ismeretlen, mint ezen emberek valódi értéke és a saját népére nézve káros és hazafiatlan törekvései. Azonban már többször találkoztak nemcsak szász polgártársaink között, de Németországban is oly előrelátó, higgadt emberek, a kik ezen lapok fanatikus harcmodora felett mélyen megbotránkoztak. Ennek jelei különben már a vaskanczellár környezetében is észrevehetőek, sőt a németországi sajtó egy tekintélyes részében is.

Hát ha még az illető egyéneket oly közlelről megfigyelhetnék, mint mi, s nem kellene csupán hamis, önkészített bizonyítványok alapján itélniök!

Egy tudós, de egyszersmind galáns asszony saját életrajzának írását tervezvén, e szándékát egyik jó barátjának közölte. „Hogyan fogod csinálni, ha majd szerelmi s egyéb kalandjaidhoz eljutottál?” — töprenkedék emez. „Oh, — felelé az okos asszony — én olvasóimnak csak mellképemet mutatom be.”

Vajjon nem járt-e ez az okos asszony a tulzó szász íróknál iskolában? Legalább úgy tetszik nekünk. Mert ezek is, mint amaz asszony, értenek a fényoldalaknak vakító világosságban történő bemutatásához, de árnyoldalakat nem akarnak ismerni. Azokat jól elrejtik otthon, nehogy a világ meglássa. Így aztán mindenki szinaranyának tartja őket. — Pedig-pedig, mint mindenütt, itt is lesz, és van salak.

A „Kronstädter Zeitung” pedig, ha Poroszország bajairól szól, maradjon a mellett, ne keverje bele Magyarországot is. Meglehet ez a nélkül is. Ő is meglehetne.

De hát ez a nádparipa, ezen lovagolni kell.

H. I.

Belföld.

Országgyűlés. A képviselőház május 24-én befejezte az állami zárszámadások tárgyalását; azután elintézte a máramarosmegyei kérvényt, mely élénk vitára adott alkalmat Hermann Ottó, Kriesfalussy Vilmos, Madarász József és Urányi Imre közt. Végül Tisza

A „BRASSÓ” TÁRCZÁJA.

Jegenyék alatt.

Ne vágyj a nagy, a büszke palotába!
A szívnek egy kis rejtett völgy elég.
. . . Ifjult halmok bólingató virágit
Szerelmes nap enyhén csókdossa még;
Az irigy árny, e reszkető vetélytárs,
Leskődve ing a füzesek megett:
Találhat-e a titoktartó lomb közt
Estélig egy kis pihenő helyet?

Fölöttem, mint kevély, daczos királyok,
Zugnak villámviselte jegenyék;
Futó felhőt ver koronájuk, rajtok
Az alkonyinak bus biborfénye ég.
Futó felhők, e rongyos lázadók, úgy
Harczolniak fönn . . . Ah, de ideleln
A völgyben, e szünetlen küzködésből,
E zord harczból nem hallatszok mi sem.

Csönd van. Még a sötétlelkű világnak
Sem ér ide vakító, vad zaja;
A távolpart égverő bullámából
Nem hallik más — enyésző moraja.
E halk zugás oly édes, békítő ír,
A szívbe lágyan, belépőz kodik.

S ez, mint gyermek az altató dalátul,
Se tud, se él, csak sejt, csak álmodik. . .

Ledülve itt a selymes pázsit-ágyra,
Smaragdú lágy, hullámos bársonyán,
Ábrándozék. Bus lelkem bolygó vágya
Ama felhő tépett foszlánya tán,
Mely sejtelmes köd-alakokba száll, száll
Alább, alább, . . . mig egyszer szertemen, —
Ép mint a szív bealkonyult egéről
Szétoszlik az ábránd, el a remény.

Oh, mert virág a vágy, s e szív üzetve
Magasra tört a napsugár közé;
Minden bimbó gyümölcs lesz ott, hisz annyi
Magányos percz könyárja öntöze.
Ha tudta vón, hogy ott fenn a magasban
Bár szebb a nap, de több zivatar;
Ha látta vón a szemetet, mit ott fönn
E virágok közé a szél kavar! . . .

Ha tudta vón: ezélul a mit kitűzött,
Bohó szívek lázúzte álma csak,
S a szent eszmék megannyi tűnő pára,
Az élet csuf harcán szétfoszlanak.
Ha látta vón: a gőg vérbiborával,
Hogy fedné be lelkében a nyomort,
A kéznyaló, hajlongó, görnyedt vállat,
S a láncokat, melyek lázra ford!

Osztogatok virgoncz játékomban
Ti szóttalan, mohúlta jegenyék,
Jól ismerjük mi egymást, — butlan fővel
Alautatok be sokszor pihenék!
Mért bólogattok, kérdve, hát ez árnyra
Ki mossa könyjével lábatok,
E bús homlokra, melyre fény sohsem jó,
E megtört szívre, hiszen . . . én vagyok!

Ti láttatok, titkos tanuk, ti! Ifju
Keblemnek megnyitni tavaszát,
Ti voltatok, a kik a csendes estén
Édes dalát első visszhangozák;
Nos, hol a dal? Tavasz . . . Én Istenem, hát
Ti rátok tán nem jó a tél sohsem?
És sátratok közt vig madárka mindég
Regélve hön, ott ül fészkebe fen?

Oh, tavaszom! Én dalos ifjuságom!
Oh, első, mély, igaz, szent szerelem!
Fényes nap te! Mért nem ragyog sugárod?
Hisz éj, csak éj van mindig körülöm!
S e vaksötét, miként egy óriás rém,
Közleg felém, hi, int, kaczag vadul, —
Csak egy sugárt a régi napból! Ah mert
Egy lépés még, és . . . vad karjába hull!

A reményről suttoztok? . . . Hogy tinéktek
Elhozza dalát a kis madár? — Napoca.

miniszterelnök válaszolt a Hentzi sirjánál történtek tárgyában Szalay Imre és Ugron Gábor interpellációira. Az interpellálók és az egész ház tudomásul vették a gyönyörű választ.

A kiegyezési törvényjavaslatok. Miután a képviselőház most egy héten át nem tart ülést, a bizottságok, melyekhez a kiegyezési javaslatok utalvák, azon helyzetben lesznek, hogy mindezen törvényjavaslatok tárgyalását még a pünkösdi ünnepek előtt megkezdhetik, esetleg be is fejezhetik. A pénzügyi bizottság, — a mint halljuk — legközelebb az osztrák-magyar bankra vonatkozó, a közgazdasági bizottság pedig, — mihielyt a vámtarifa-javaslatl elkészült, — a vám és kereskedelmi szerződésre vonatkozó törvényjavaslat tárgyalását fogja megkezdni.

K ü l f ö l d.

A görög válság. A görög kamara 23-iki ülésében Zilaretos interpellációt intézett a kormányhoz a határon török részéről történt támadás iránt. Trikupis távollétében Lombardos belügyminiszter válaszolván, kinyilatkoztatta, hogy az ügy rendezése érdekében a szükséges lépések megtétek. Megjegyzé továbbá, hogy a lefegyverkezés iránti rendelet már közzé tett volt, ha e támadás közbe nem jő. *Hivatalos értesítések szerint a törökök a meduna-ravenii és a mavrelui vonalak mentén újra megkezdtek az ellenségeskedést és tüzeltek a görögökre. A görögök visszaverték a törököket és néhány török hadállást foglaltak el.* Az a hír kering, hogy a krétaiak kihirdették az egyesülést. E hír azonban megerősítésre szorul.

Konstantinápoly, máj. 24. A porta tegnap szétküldött köriratában a török-görög határon legutóbb történtek előadása után kijelenti, hogy ha a görögök újabb támadást intéznének, a török csapatok támadólag fognak fellépni.

Anarchista lázadás Olaszországban. Triesztből május 24-iki kelettel írják: Az olaszországi lapok által rég emlegetett és az annyira rettegett munkás mozgalom borzasztó nyitánnyal tört ki. Triiban tegnap délután a városon kívül gyülekeztek s aztán zárt csapatokban három felől a városba vonultak. Előbb azonban elmésztek az összes távirda-huzalokat. A városban a munkások és az ott állomásozó kevés számú katonaság közt komoly harcra került a dolog. A katonák a tulnyomó erő elől kénytelenek voltak visszavonulni. A lázadók erre felgyújtották a törvényszéki épületet, a községházát, a vámhivatalt és a színházat, miközben több ember megégett, másokat pedig a düh öngő csöcselék ölt meg.

A tankerületi főigazgató brassói látogatása.

Nevezetes vendége volt városunknak a napokban: Elischer József nagy-szebeni tankerületi főigazgató végezte rendes fölülvizsgálatát a helybeli középiskolánál. Mélyreható, következményeiben eredménydus intézkedés ez, melynek jogosultságát, általán elismerte minden vallás és nemzetiség s csak a kivétel módosításaiban, a fölülvizsgálat és felügyelet mikéntjében voltak eltérők a felfogások: egyik több, másik kevesebb hatáskört akarva adni a felügyelőnek. És ez természetes. A mai gyakorlat szerint a középiskola teszi alapját a műveltségnek; innen ke-

Hogy új lombot mi visszacsalogasson,
Még rátok a nap új sugára vár?
Hiába mind! — Az emberhez kegyetlen
Az ég, vagy tán csak mostoha:
A sziv, melyből dal, ifjúság kiszállott,
Ujabb tavaszt nem ér meg soha!

Ám ti kedves, ti régi, gyermektársak,
Ti álljatok sokáig szabadon,
Dacolatok a villámmal, e jellel,
Mit égre föl Isten haragja von,
S minden tavasz zöldebb lombbal, és
Minden madár oltalmazót találjon bennük,
Alattatok pihenve, — enyhébb lesz így
Az örök éj, s édesb az örök álom!

Hanák József.

Apróságok.

Kölcsönösség.

Mester az inashoz, a kit az imént páholt el:
— Azt hiszed talán, mulatságosnak találok téged folyton ütlegetni?
— Azt hiszi talán, hogy én mulatok mellette?

Jó étvágy.

— Gyorsan Béla, leejtettem a pecsenyét az asztal alá. Ha nem sietsz, elviszi a macska.
Férj nyugodtan:
— Ne félj, már rátettem a lábamat!

rül ki amaz osztály, melynek mint intelligens elemnek, feladata közreműködni a haza felvirágoztatásában. A jogászok, orvosok, mérnökök, lelkészek, tanárok, mérnökök, bányászok, gazdaságok mellett azon sok más hivatal, melyekre az érettségi, mint minősítő vizsga jelentkezik: pl. a posta, távirda, vasut s mit tudjuk még hány foglalatosság és állás: mutatja rendkívüli fontosságát a középiskolai oktatásnak.

S mivel most mind e felsorolt állásoknak jó, vagy rossz anyaggal való betöltése, együtt jár az állam, mint legfőbb fogyasztó, érdekeinek felvirágoztatása, avagy veszélyeztetése: nem lehet csodálni, ha befolyását a lehető legmagasabb fokig biztosítani kívánta. A mai kornak ez államosítási irányzata mindenütt szembetűnő s bármely országot tekintünk, sokkal hatványozottabb mértékben fogjuk ezt feltalálni, mint nálunk. Hiszen már az annyira független s önálló német egyetemekre is reáette az állam hatalmas kezét. Az állam érdeke mellett eltörpül az egyesé; annak nevelni jó honpolgárokat, tisztviselőket, szakembereket stb. az iskola első hivatása.

Ez mind helyes és könnyen belátható: de számos iskola van, melyeknek fenntartásával az állam nem bajlódik, melynek külön alapja és vagyona van s a melyek hosszú évek óta derék ifjúságot bocsátotnak ki kezök alól. Szükséges vagy illő-e az állam kezének ide eljutni? Ez röviden az érv az állami behatás ellen. S ez érvben is sok igaz van.

Látható e rövid elmélkedésből, hogy a két ellentétes felfogás nem könnyen hidalható át s ezért vajmi nehéz a törvény említett intézkedésének végrehajtása úgy, hogy ne szüljön visszahatást: menyire nehéz az állása annak, a kinek feladatává tetetett ez ügyben eljárni.

Különösen nehéz oly kerületben, a hol a többi iskolák nagy számmal vannak képviselve. E tekintetben az első a nagy-szebeni. Oly sokféle, oly számos intézet rendeltetett e kerület vezetője alá: annyi ellentétes érdek találkozik itt, hogy az ügyeknek vezetése csak nagy tapintat, körültekintés, szorgalom mellett történhetik meg. S a kormány választása, mint a tapasztalat mutatja: a legjobb volt. A jelenlegi főigazgató ismeri helyzetének fontosságát, a nehézségeket, melyekkel meg kell küzdenie; számít a körülményekkel s kifáradhatatlan munkakedvvel végzi nehéz hivatalának teendőit. Innen van, hogy dacára a fenn vázolt érdekek ellentétességének: mindenkinek becsülését és bizalmát megnyerte; a sok ellentétes kérdés között képes volt nagy tapintatával az intézménynek még mindég sokaktól perrhonescált irányzatát népszerűsíteni.

S ez helyes is így. Vitatkozhatunk valamely törvénynek helyessége, avagy helytelensége fölött; panaszkodhatunk rendszabályok szigorára, vagy enyhésége felett; ha a végrehajtó hatalom loyális, ha feltaláljuk benne az igazságos s méltányos eljárást: nem fog a rendelet önkényszerűnek stb. feltűnni. A legjobb törvény is rossz lesz rossz végrehajtás miatt s viszont a rossz is jóvá lehet helyes végrehajtás mellett. A főigazgató nehéz hivatalából reá rőtt fölülvizsgálatát tíz napon át teljesítette városunkban.

Május 13—14-én a főreáliskolában; 14—18-ig a kath főgymnasiunban; 18—21-ig az ev. intézetekben és 21—24-ig a gör. kel. intézetekben volt jelen, meglátogatva az egyes osztályokat megfigyelve a tanárok előadásait, kérdezve a tanulókat, megvizsgálva az egyes gyűjteményeket, áttekintve a tanulók írásbeli dolgozatait s végül tapasztalatairól minden intézetben a tanári kar előtt részletes megjegyzéseket tett. E megjegyzések vonatkoztak mindenre s felölelték az iskoláknak úgy kül-, mint belső életét. A mint értesülünk, nagyjában meglelégedéssel hagyta el városunkat.

Látogatása fontos momentum a tanévben. Brassó nagy számú középiskolával rendelkezik, azoknak tanárai, tanuló első sorban, — de másodsorban az ezekhez tartozók nagy figyelemmel hallgatják szavait, jegyzik egyes észrevételeit s mivel a tudomány a hosszas tapasztalat előtt mindenki örömet hajol meg: iparkodnak követni tanácsait s jóakarát sugallta figyelmzettetését.

Innen megjelenése frisséget hoz még a társadalmi életbe is; többször a legkritikábban érintkező elemeknek lesz összehozója. Társaságában feltalálják egymást azok, kik máskor még névről sem ismerik egymást. A mindnyájoknak egyaránt szíven fekvő szent ügy: a tanügy kérdése, mely teljesen kizár egyes separatistikus véleményeket, összehozza őket, eszmecserélül szolgál s legtöbb esetben nagy szellemi haszonnal járó vitaközlés fejlik ki.

E szempontból is fontosnak találtuk a főigazgató ur látogatását s e szempontból is el kell ismernünk nagy tapintatát, megnyerő modorát s élénk társalgását.

Adja isten, hogy minél gyakrabban szolgálhasson összekötő kapcsul; hogy így jobban megismerve egymást, közeledhessünk egymáshoz.

Román lapszemle.

A szabad és független Romániában most hegyenvölgyön vígság és lakadalom. A plojesti ünnepély, a május 10. és 11-iki bukaresti ünnepélyek, na, még az autonóm vámszabályzat egyhangú elfogadása mind meg annyi nagyszerűségek s megérdemlik a szomszédok, már t. i. a magyarok s közelebb e lapok figyelmét. Lássuk csak!

Plojesten megünnepelte az ottani Kárpát-főkegyelet 1848. márczius 15-ét. Husz vendég érkezett az egyet lobogójával Bukarestből, kiket Dobrescu az

elnök vezettet. A vendégség lévén a fődolog, halljuk a pohárköszöntőket. Spirescu a plojesti főkegyelet elnöke üdvözölte a bukaresti vendégeket s jó étvágyat kívánt. Dobrescu az egyet elnöke elbeszélte az erdélyi 1848-ki eseményeket s poharát a nemzeti egység nagy ügyeért üritette. Sok pohárköszöntés után, a melyek mind hazafias szelleműek voltak, poharat emeltek azon hat hazafiért, kiket Bretiano száműzött, Sürönyöztek N.-Szebenbe Pacurar Korneliunak, az elített szerkesztőnek, hogy tudja meg, miszerint az egyetbeliek helyeslik és bálulják az ő derekasságát.

A vendéglő zöld galyakkal, lobogókkal és arczképekkel volt díszítve; u. m. I. Károly király és Erzsébet királyné; 2. Rosetti; 3. Eliad; 4. Belcescu; 5. Muresianu András erdélyi; 6. báró Saguna; 7. Janku Abrahám; Hora, Kloska és Krisan azaz a romanizmus legkitűnbőbbjeinek arczképeivel tul és innen a Kárpátokon. Míg odaát csak hármat találtak olyant, a ki a romanizmus méltó fia, az alatt tölunk hatot válogattak ki, természetesen saját izlésük szerint.

A „Curierul Prahovei“ plojesti kormánylap tiszteességesen csuffá tette az egész ünnepélyt s így felmentett minket attól, hogy mi foglalkozzunk azokkal, kik Erdélyt a Tiszáig Oláhországba fogják csatolni a majd lehet, addig pedig nagyokat isznak a »nagy hegyi«-ből, mely úgy is Plojest vidékén terem s így ott legolcsóbb.

Már most hogyan ne üljön Pacurar Kornéli Vácson büszke önértéssel, midőn tudja, hogy őt az oláhországi Kárpát-egylet bálulja, s a miért itélték, azt helyesli!

Másik ünnepély május 22-ke, az a királyság kiáltásának évforduló ünnepe, hivatalos szertartásokkal katonaszemlékkel, melynek az ellenzék egyáltalában nem örvend; mert haragszik a királyra, hogy miért nem mondatja le Bretianót.

A harmadik ünnep május 23-ki, midőn Erdély Lázár Györgynek a román iskola megalapítójának szobrát Bukarestben az akadémia előtt leleplezték. Az iskolaalapító melléknevet azonban csak Oláhországra kell érteni. Azonban mi már egyik szemlében megemlékeztünk fölöle, a többit elvégzik a román lapok. A negyedik az igazság. „Nem fog hazánk megszabadulni addig, míg tönkre nem megy; midőn utolsó bőrét is lenyuzzák; ha csak valami véletlen esemény nem jő közbe, a mely megszabadít minket, mint megszabadított a tatároktól, a csumától, a cholerától s más reá nehezedett csapásoktól.“ Így ír az ellenzék minden lapja s a t. olvasó már tudja, hogy az ellenzék odaát a csapások alatt nemcsak Bretianót, hanem a trónt is érti, mely az ellenzéknek nem megy segítségére. Hagyjuk a jó szomszédokat, hogy vigadjanak s lássuk mi hír van ide haza.

„Trefort miniszter — írja a brassói »Gaz.« — a ki nem találja helyén valónak, hogy a nemzetiségeknek csak egyetlen krajczárt is adjon (Pedig a földvári nemzetnyelvű gazdasági intézet is évi 100 frt államsegélyt huz) az adóból ezek iskolái számára, még azt követeli, hogy még ezen felül támogassák (már t. i. a nemzetiségek) míg az államiskolákat is, és azt kérte Brassó közönségétől, (tehát a nemzetiségektől?) hogy az iparalap egy részét áldozza a brassói állami ipariskolákra, s hogy lássa el azt tűzifával is. A községi képviselő-testület azonban elhatározta, hogy a miniszternek azt feleli, hogy kérését nem teljesítheti.“ Nagyon szép, legalább nem mondhatja a „Gazeta“, hogy Brassó város képviselő testületében nem a nemzetiségek dominálnak. Hát a városi képviselő testület magyar tagjai ott voltak-e s azok is, a két nemzetiségekkel szavaztak? Nem tudjuk. Azt sem tudjuk, hogy kik azon magyar tagok, kik a brassói magyarságot ott képviselik, hányan vannak, adtak-e ezen bölcs határozat ellen külön véleményt? Csak azt tudjuk, hogy az állami iskolák Brassó város nemzetiségi képviselő-testületének mostoha gyermekei, pedig a magyar ajku polgárok csak úgy fizetik az adót államnak, városnak, mint a nemzetiségek. Csak azt tudjuk, hogy a városi iparos iskola ezeket kap a várostól, míg az állami, melybe mindhárom ajku tanoncok járnak, egy öl tüzi fát sem kap. Miért nem kap? Mert Magyarországon s közelebb itt Brassóban a nemzetiségek el vannak nyomva.

Czenkalji.

A vámháboru.

Lapunk mult számában jeleztük volt a kereskedelmi miniszter négy rendeletét a június 1-én Romániával szemben életbe léptetendő vámintézkedésekre vonatkozólag. A rendeleteket — melyek a hivatalos lap vasárnapj számában jelentek meg — adjuk a következőkben:

I. Az 1886. évi június hó 1-től kezdve a Romániából származó áruk az osztrák-magyar monarchia vámterületébe való behozataluknál — a mennyiben az általános vámtarifa szerint nem föltétlenül vámmente-

sek, vagy a jelen rendelet szerint meghatározott külföldön vám alá nem esnek, az általános vámtarifában megállapított vámon felül még ennek 30%-át fizetik.

A 30%-os pótvám alól a vámtarifa XVII., XVIII. és XIX. osztályaiban foglalt áruk kivételnek.

Az alább megnevezett áruk a következő külön vámon alá esnek:

Árpa, zab, rozs, 100 klgrmmkint 3 frt, tengeri 1 frt, buza tönköly kétszeres, tatárka (pohánka) 3 frt, köles 50 kr, maláta 3 frt, bab, csillagfürt (lupinus), borsó, lencse, búkköny 3 frt, gyümölcs, növények és növényrészek, még pedig: komló (komlóliszt is) 10 frt, juh és kecske, stb. darabonként 1 frt, bárány és gödölve 1 frt, sertés 12 frt, malacz (10 kilogrammnál nem nehezebb) 2 frt, mindennemű vad és szárnyas; a) eleven 100 klgr.kint 6 frt, b) holt 9 frt, friss halak, édes vízi rákok, friss csigák 1 frt 50 kr, külön meg nem nevezett állatok 10 frt, tej 50 kr, tojás 5 frt, nyers bőrök, stb. 20 frt, mindennemű szőr és haj, stb. 20 frt, külön meg nem nevezett toll, stb. 20 frt, friss sózott, vagy szárított húsok és belek, stb. 20 frt, külön meg nem nevezett állati termékek 20 frt, friss, sózott, olvasztott vaj, stb. 25 frt, disznózsír és ludzsír, szalonna 25 frt, friss, vagy elkészített, stb. hus 25 frt, külön meg nem nevezett halak, sózva, füstölve, szárítva 10 frt, szarvak, stb. 5 frt, terpentin, terpentinelaj, szucsokaj, gyantaolaj, lép (madárenyv) 3 frt len, kender, stb. 8 frt, gyapjú nyers állapotban, stb. 20 frt, a) és b) papiros anyag rongyokból, fából, szalmából, stb. 6 frt, a) cserép, zsinidék, téglák és burkolattéglák, stb. máz nélkül 50 kr, nyers, vagy finomított borkő 2 frt, hamuszir 2 frt, hulladékok 2 frt.

Azon esetre, ha különleges viszonyok és a tett tapasztalások jelen rendelet egyes intézkedéseinek módosítását szükségessé tennék: a magyar kormány esetéről-esetéről az osztrák kormányval egyetértőleg a vámtarifa-törvény III. cikkének második kikezdése értelmében fog intézkedni.

II. Hivatkozással az 1885. évi szeptember 21-én 33.793. sz. a. kelt rendeletre ezennel ismételtelen elrendelem, hogy a főzeléknek, gyümölcsnek, növényeknek és növényrészeknek (1882. évi vámtarifa VII. osztálya) be- és átvitele Romániából a filloxeravész elhűzőlésének meggátolása szempontjából továbbra is tilos.

III. Romániából sertéseknek, juhoknak, kecskének és bárányoknak Magyarországon való átvitelét f. évi június hó 1-től kezdve állategészségügyi tekinteteknél fogva megtiltom.

IV. Egyetértve az osztrák cs. kir. kereskedelmi és pénzügyi miniszteriumokkal elrendeltetik, hogy a vámterületen létező malmokra nézve, melyek külföldi gabonát kiviteli célból öröklnek, az 1882. évi május hó 29-én 30.974. sz. a. kelt rendelet (1882. évi pénzügyi közlöny 23. sz.) A) szakaszában az örökl végett behozott gabonára nézve megengedett feltételes vámentes kezelés 1886. évi június hó 1-től kezdve romániai származású gabonára nézve meg nem engedhető.

Annak megakadályoztatása céljából, nehogy Romániából származó gabona orosz, szerbiai, bulgáriai, vagy török gyanánt mint öröklésre szánt vámentesen behozathassék, elrendeltetik, hogy a Török- és Oroszországból, Szerbiából és Bulgáriából hozandó gabona az említett naptól kezdve csak származási bizonyítványok mellett vehető, mint örökl végett behozott, előjegyzésbe.

Ezen származási bizonyítványoknak a vámtarifáról szóló törvényezik végrehajtása iránt 1882. évi május hó 28-án 30.959. sz. alatt kibocsátott utasítás 4. §-ában foglalt határozatoknak megfelelőleg kell lenniök.

Budapest, 1886. évi május hó 22.

Széchenyi, s. k.

Egyletek.

Az országos tanáregyesület brassói körének évi közgyűlése.*)

— május 22-én.

A sok szakegyesület között, melyek jelenleg hazánkban léteznek, igen kiváló helyet foglal el az „Országos középiskolai tanáregyesület.” A mint elnevezéséből is kitűnik, ez egyesület feladata a középiskolai tanári kar tagjait egybegyűjtve, a tanügy-előmozdítására közreműködni. Mivel azonban tagjai száma igen nagy: mintegy 1100—1200, hogy intensívebb tevékenységet mutathasson fel, vidéken köröket alkot. Ily kör alakult ez évben Brassóban, mely közgyűlését szombaton, 22-én tartotta meg.

A nagy közönség előtt valószínűleg nem ismert, észre nem vett egyesület e „brassói kör”; de melynek munkássága annál több figyelmet ébresztett a szakkörökben. Kezdeményezője s megteremtője Rombauer Emil főreáliskolai igazgató volt, ki körül csoportosultak az összes magyar tanintézetek tanárai; zaj nélkül, feltűnést nem keresve, szerény munkálkodás által igyekezvén megoldani nem egy fontos tanügyi kérdést. Alakulása kimondottan m. év november 14-én, első gyűlése volt december 12-én. Igen fiatal gyermek még e szerint: de már is kiható tevékenységet képes kifejteni.

Tájékoztató ismertetnem kellene az egész évi működését, de ennyire nem terjeszkedhetem ki s ezért csak a közgyűlést írom le röviden.

*) Mult számunkból tér szűke miatt kimaradt. Szerk.

A közgyűlést elnök, Rombauer Emil, rövid szavakban megnyitván, visszapillantást vet a multba s előre tekint a jövőbe. Mindkét áttekintés megnyugvással s bizalommal tölti el. A mult év tevékenysége zálogul szolgál a jövőre és a lankadatlan érdeklődés, a tagok számának előre látható gyarapodása, a szaköröknek tanusított előnyös figyelme: csak a kör létjogáról győzi meg. Körvonalozza a kör jövő évi munkaprogramját és üdvözölve a számosan megjelent vendégeket: az első közgyűlést megnyitottnak jelenti ki. Mire felolvastatik a mult havi gyűlés jegyzőkönyve, majd áttér a közgyűlés a tárgysorozatra.

Első tárgya a jegyző évi jelentése, mely tudomásul vétetik. Következik jövő évre az elnök s jegyző megválasztása, mely alkalommal Rombauer Emil elnökké s Gollner Károly jegyzővé választott meg. Az alapszabályok értelmében három tag jelöltetik ki a központi választmányba.

A közgyűlés tárgysorozatába fel volt véve egy értekezés is: „A fegyelem fenntartásának eszközeiről.”

E fontos kérdést Gollner Károly tárgyalta. — Előadása után hosszabb eszmecsere fejlődött ki, melyben számosan vettek részt. S végül az előadó által hangoztatott nézetek általánosságban el lettek fogadva.

A közgyűlést kedélyes vacsora fejezte be a Bukarest vendéglőben, melyen Elischer József, nagy-szebeni tanker. főigazgató ur is jelen volt. Itt egymást érték a kedélyesebbnél kedélyesebb felköszöntők, melyek nagy része a főigazgatóra és a brassói kör felvirágzására mondtak. Mintegy 12 órakor oszlott el a társaság, magával vive emlékét egy fontos nap-s kedélyes estének.

Cosinus.

Enquête

a Romániával június 1-től megszakitandó szerződéses állapot folytán fenyegetett határszéli ipar támogatása tárgyában.

Lapunk mult számában röviden jeleztük az enquête tárgyalásait. Most bővebb — eredeti — tudósítás fekszik előttünk, melyet következőkben adunk.

A tanácskozást gr. Széchenyi kereskedelmi miniszter nyitotta meg, hangsúlyozván, hogy Romániával szemben heves vámháború előtt állunk, itt az ideje tehát részünkről a cselekvésnek. Azután átadja az elnökséget Matlekovics államtitkárnak, a ki beszédében hangsúlyozza, hogy a tanácskozás célja az, hogy a kormány általánosan meghallgassa a jelenlevők véleményeit; továbbá, hogy az egyes érdekeltek, egyes iparágak szerint egyesülve a miniszteriumnak konkrét javaslatokat tegyenek, a melyek a kormány keblében fognak megvitatatni s a melyekre való tekintettel a miniszterium meg fogja tenni az intézkedéseket, melyek az esetleg bekövetkező hátrányok elhárítására szükségeseknek és célszerűeknek mutatkoznak. Már azon körülmény, hogy a kormány a jelen értekezletet egybehívta, elég bizonyítéka annak, hogy a kormány a támogatást komolyan veszi s nem kívánja elodázní. — Épp a jelenlegi állapot még javára válhatik az erdélyi iparnak, és az ennek folytán most elérni szándékolt segédeszközök azt fogják eredményezni, hogy az erdélyiek hálával fognak a Romániával folytatott vámháborúra visszaemlékezni.

Ezután megindult a tárgyalás, melyben a brassóiak élénk részt vettek, mint itt röviden adjuk.

Dück József első sorban arra akar utalni, hogy az erdélyi gyárosok nagy része a nyers anyagot Romániából szerezte be; tehát nemcsak arról van szó, hogy miként segítsék az iparosokon gyártmányaik eladása tekintetében, hanem mi módon tétessék lehetővé az ottani iparosoknak a nyers termények olcsó bevásárlása. E tekintetben azt hiszi, hogy előnyös vasuti tarifák megállapításával sokat lehet segíteni. de, viszont ugyanazon tarifák mellett Erdélyből a kész gyártmányok belföldi vagy külföldi más piacra előnyös feltételek alatt hozhatók. Azt hiszi, hogy itt általánosságban e kérdésről bajos szólni, mert minden egyes gyártmánynak más szükséglete van, általános normatívák alá nem rendezhetők, és azért jó volna a tarifa alapján az egyes árukat és iparterményeket tételenként tárgyalni. Kérdés különben, vajjon a szorosan vett határforgalomban nem fog-e a kormány egyes esetekben mégis kivételeket engedni?

Erre az elnök kijelenti, hogy ily kedvezményről szó sem lehet.

Kórodi Mihály kijelenti, hogy a kisipar számára a nyersanyagot kedvezőbb viszonyokkal kell hozzáférhetővé tenni s ezért az alföldi Erdélybe olcsóbb vasuti tarifákat kell megállapítani. A piac biztonságára a kormánynak bizottságokat kellene Törökországba, Bulgáriába és Szerbiába küldeni, hogy az ottani viszonyokat tanulmányozzák; ez áll a posztócsinálókra, nyergesekre, kötélverőkre, kalaposokra és csizmadiákra nézve is. Ha ez a közvetítési rendszer életbe lépne, az erdélyi ipar megérhetné még virágzó újraedése körét. Az odaváló ipar csakhamar beletalálná magát az új viszonyokba s mielőbb az új fogyasztó területek igényeinek megfelelően dolgoznék.

Hessheimer megjegyzi, hogy az erdélyi malmok a gabonát eddigelé majdnem kizárólag Romániából, még pedig oly messziről vásárolták, hogy az Alföldön sokkal közelebb jutnának gabonához. Ennélfogva a gabonának az Alföldről Erdélybe való szállítására, másfelől pedig a kész gyártmánynak legalább Erdély bel-

sejében jutányos vasuti díjtételeket kellene megállapítani, a mi által az erdélyi malmokon biztosan segítve lenne.

Lootz F. J. az iparosok társulásainak új és a kormány által támogatandó szervezését ajánlja, hogy új fogyasztási területek nyeressenek; továbbá, hogy az enquête egyes alosztályokba osztassék. Ennek következtében csakugyan alakultak később albizottságok, melynek megtörténte után Dück azt kérdi, hogy a kormány nem szándékozik-e legalább rövid időre átmeneti intézkedéseket elrendelni arra nézve, hogy azok az áruk, melyeket belföldi megrendelők már korábban rendelt meg Romániából, de a melyek június 1-éig nem érkeztek meg, a jelenleg érvényes vámtételek mellett legyenek behozhatók? mire nézve Matlekovics államtitkár kijelenti, hogy ezen pont felett egyáltalában nem lehet beszélni.

Végül Lázár Gerő köszönetet mond a kormánynak, az oly gondos előrelátásért, mely az iparúzők számára a jövő biztosítékául szolgál.

Ezzel az ülésnek vége volt s a kiküldött albizottságok hozzáfogtak munkájukhoz.

Helyi és vidéki hírek.

A t. városi tanács bölcs figyelmébe ajánlanók a bolonyai vízkérdést. Ismét beállott a vízhiány, úgy, hogy a bolonyai lakosságnak — pedig ez is fizeti a 22%-pótadót — hatodik-hetedik utczába kell menni vizért. Mégis csak ideje volt ezt a kérdést — habár ideiglenesen is — elintézni!

Választás. Az országos ügyvédgyűlés központi választmánya Hódossy Imre elnökle alatt legutóbbi gyűlésében az állandó bizottság tagjává Harmath Lajos tekintélyes helybeli ügyvédet, az ügyvédi kamara érdemes titkárát választotta. Üdvözljük!

Színészet. Polgár Gyula színtársulata vasárnap óta szombaton fog játszani először. Az egész idő alatt próbák tartatnak és előkészületek tétetnek Jókai nagyszerű „Czigánybáró”-jára, mely szombaton kerül előadásra, még pedig béreltszünetben.

Érettségi vizsgálat. A helybeli rom. kath. főgymnasiumon az idei szóbeli érettségi vizsgálatok június hó 5-én fognak tartatni, melyekre Elischer József kir. tanácsos-főigazgató ur ismét városunkba érkezik.

Kirándulás. A helybeli rom. kath. főelemi iskola növendékei f. hó 26-án a tantestület vezetésével kirándulást rendezett a szabadba. Olyan kis majális féle, csak hogy kizárólag iskolai jelleggel. Bizony nem árt a szabad levegő a kisdedeknek!

Katonazene. Tegnap, szerdán délben a katonai tisztikarnak rendes ebédlő helyiségében rendkívül ünnepélyes közös ebédje volt, melyen a tábornok is jelen volt. Mondatott több felköszöntő is. Az ebéd alatt — mintegy d. u. 4 óráig a katonai zenekar játszott.

Víziszony. Hosszu idő óta tegnapelőtt fordult elő városunkban az első víziszony eset. Balló Anna 4 éves leány-gyereket mintegy négy hét előtt megmart egy dühös eb s a szegény kis leányon tegnapelőtt tört ki a víziszony. Dr. Tartler Frigyes megyei főorvos, kihez a leánykát vitték, konstátálta a bajt, elhívatta egyttal dr. Fabriczius József városi főorvost, kivel közösen vizsgálták meg. Mikor vizet tartottak a gyermek elé, szája körül erősebben kezdett a hab fejlődni s a szegényen az irtózás szülte remegés vett erőt. Beszállították a városi kórházba.

Kerti zene. Ma, csütörtökön, a „Zöldfa” szálloda kertihelyiségében a városi zenekar Brandner Antal karmester személyes vezetésével az idei első hangversenyét adja. Kezdeté este 8 órakor.

Majális. Nagy-Szebenben, — mint levelezőnk írja — f. hó 20-án a r. kath., 21-én az ág. ev. s 22-én az állami iskolák ifjusága tartották majálisait. Mindhárom kitűnően sikerült, az idő nagyban kedvezett nekik.

Nyilt tér.*)

Tekintetes szerkesztő ur!

Bizonyára ismerni fogja azon sajnálatraméltó esetét, mely f. évi február hó 3-án a helybeli rom. kath. főgymnasiumban történt. Az ügy végkifejlése a helybeli járásbíró előtt volt. A tárgyalás f. hó 22-én folyt le. Nem idézném vissza itt a nagy közönség előtt ama kellemetlen esetet, ha saját reputatiom nem parancsolná ezt nekem. Ugyanis a tárgyalás lefolyása bizonyos oldalról tendencziózus ferdítéssel hozatott a nagy közönség tudomására, a mi — ha igaz volna — becsületemben támadna meg. Engedje tehát, hogy a f. hó 22-én d. u. lefolyt tárgyalás jegyzőkönyvének idevágó részét közöljem, mely következő: „Mintán Bokor György kijelentette, hogy a Grünhut József ellen használt kitéjezéseket sajnálja s azokat visszavonja és Grünhut József viszont kijelenti, hogy Bokor György sérelmére elkövetett tettét sajnálja, ezek egymással szemben tett vádindítványait visszavonják.”

Ez a tényálladék, kiki meggyőződhetik felőle az eredeti 1784. számú járásbíróági jegyzőkönyvből.

Brassó, 1886. május 24-én.

Grünhut József,
rom. kath. főgymnásiumi tanár.

*) Az ezen rovat alatt megjelent közleményekért felelősséget nem vállal a szerk.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Szterényi József.

H I R D E T M É N Y E K.

Szám 1982/1886.

Hirdetmény

a III. oszt. kereseti adó tárgyában.

Ezennel köztudomásra hozatik, hogy a m. kir. adófelügyelőség által az 1883. évi XLIV. törv.-cikk 12. §-a értelmében elkészített, az újonnan keletkezett iparüzések, üzletek és foglalkozásokra folyó évből kivetendő III. osztályu kereseti adó kiszámítási javaslatok az alólirt városi adóhivatalnál 8 napra, azaz *folyó évi május hó 26-ától bezárólag június hó 2-áig* délután 8—12 és délután 3—5 óráig közszemlére ki vannak téve, hogy azokat mindenki megtekintheti és az öt vagy másokat illető javaslatokra nézve netalán észrevételeit ezen 8 napi határidő alatt a m. kir. adófelügyelő urnál írásban megteheti, később pedig az adókető bizottságnál beterjesztheti.

Azon napok, melyeken az adókető bizottság tárgyalásai a III. oszt. ker. adó megállapítása végett fognak megtörténni, valamint a tárgyalások sorrendje később fog kihirdettni.

Brassó, 1886. május hó 24-én.

(227) 1—1

A városi adóhivatal

Ad. 717/1886. t. l. k. v.

Árverési hirdetményi kivonat.

A segesvári királyi járásbíró, mint telekkönyvi hatóság közhirre teszi, hogy a m. kir. államkincstár végrehajtónak sz.-szent-lászlói Boldizsár szül. Gábor Anna végrehajtást szenvedő elleni 16 frt 60 kr tőkekövetelés, kamatai és 15 frt 22 kr iránti végrehajtási ügyben az erzsébetvárosi királyi törvényszék (a segesvári királyi járásbíró) területén lévő a sz.-szent-lászlói határon fekvő a sz.-szent-lászlói 679. sz. telekjegyzőkönyvben A + 8267. helyrajzi szám alatt irt ingatlanra az árverést 400 frtban ezennel megállapított kikiáltási áron elrendelte s hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1886. évi június hó 21-ik napján délután 10 órakor a Sz.-Szt.-László község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozik tartozni az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 40. frt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. nov. 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügym. rendelet 8-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezésről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Segesvárt, 1886. máj. 27.

A kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság.

(204) 1—1.

Máthé,
kir. albiró.

Szám 1553/1886.

Pályázat.

Az alólirt járási szolgabíró részéről a mohai segédjegyzői állomás betöltésére folyó évi június hó 8-áig kihirdettni, mely határidőig pályázni kívánok az 1871. XVIII. törvénycikk 74. és 75. §-ai nemkülönben az 1883. évi I. törv.-cikk 6. §-a értelmében felszerelt folyamodványát annál biztosabban beadni felhivatlak, mivel később érkezők nem fognak tekintetbe vétetni.

A választás f. évi június 10-én délután 9 órakor fog megtartatni.

Ezen állomással 200 frt rendes fizetés és természetbeni lakás van összekötve.

Köhalom, 1886. május hó 15.

Balthres,
járási szolgabíró.

Szám 715/1886. telekkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A segesvári kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság közhirre teszi, hogy a m. kir. államkincstár mint végrehajtónak sz.-szent-lászlói Binder Sára végrehajtást szenvedő elleni 21 frt 68 kr adóhátralék s költség iránti végrehajtási ügyben az erzsébetvárosi kir. törvényszék (a segesvári kir. járásbíró) területén lévő a sz.-szent-lászlói 539. számú telekjegyzőkönyvben A + 1—16 rendszám, 884₁, 949, 1346, 1806₂, 2250, 2381, 3073₁, 3139, 4953, 6314, 6544₄, 6745, 7194, 7355₅ 7596₂ es 8063. helyrajzi sz. alatt foglalt ingatlanokra az árverést 432 frtban ezennel megállapított kikiáltási áron elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1886. évi június hó 26-ik napján délután 10 órakor Sz.-Szent-László község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartozni az ingatlan becsárának 10%-át — vagyis 43 frt 20 krt — készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törvénycikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Segesvár, 1886. március 21-én.

A kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság.

(206) 1—1

Máthé,
kir. járásbíró.

(228) 1—3

Egy eczetgyárnak még teljesen jó karban levő berendezése, (állványok, akók, hordók, erjedények) e l a d ó.

Vásárolni szándékozik bővebb tudósítást nyerhetnek Széles-utca, 602. szám alatt.

Szám 362. — 1886.

Versenyárgyalási hirdetmény.

A fogarasi magyar királyi államépítészeti hivatal területén lévő Torda—Nagy-Szeben—Brassó államuton 1887., 1888., 1889., 1890., 1891. és 1892. évek-észkezlendő kavicsszállítás biztosítása iránt a folyó 1886. évi június hó 16-ik napján a magyar királyi közmunka- és közlekedésügyi miniszterium és a fennérintett államépítészeti hivatal helyiségében zárt írásbeli ajánlatok útján versenyárgyalás tartatik.

Felhivatlak ennél fogva vállalkozni kívánok, hogy ajánlataikat a közmunka- és közlekedésügyi miniszterium segédhivatalainak igazgatójához, vagy a fennérintett államépítészeti hivatalhoz címezve, legkésőbb a kitűzött tárgyalási nap d. e. 10 órájáig nyújtsák be. — A később beérkezett ajánlatok, valamint általában a bármikor beérkezett táviratok figyelembe vétetni nem fognak.

Az öt pecséttel zárt ajánlatok borítékán a címezésen felül világosan kiírandó az államépítészeti hivatal és államút neve, melyre az ajánlat vonatkozik.

Az ajánlatok az építészeti hivatalnál átvehető ajánlati minta és felosztási kimutatás szerint teendők.

Az esetben, ha oly könnemre tétetik ajánlat, mely a miniszterium által helyben hagyott, az építészeti hivatalnál kitett kőmintától eltér, a szállítani kívánt kőanyagának a vállalkozó pecsétjével ellátott két mintája az ajánlathoz csatolandó s egyúttal a felosztási kimutatás 7. rovatában a termelési hely is — honnan a szállítás foganatosítandó lesz — megjelölendő.

Egy-egy utárszletre nézve csak egy ár hozható ajánlatba, mely a miniszterium által helyben hagyott s az építészeti hivatalnál kitett mintára, vagy bár attól eltérő, de legalább is oly minőségű anyagra kell vonatkoznia.

Minden ajánlattevő az ajánlatok beadására kitűzött határnaptól kezdve, nyolcz hétig köte marad ajánlatához s a már benyújtott ajánlatok többé vissza nem vehetők.

Az építészeti hivatal területén átvonuló minden egyes állam-út vonalra külön ajánlatok nyújtandók be.

Azon állam út-vonalok csupán egyes részeire vonatkozó ajánlatok nem fognak figyelembe vétetni.

Úgy az ajánlat, mint a hozzá mellékelt felosztási kimutatás szabályszerűen helyegezendő s mindkettő ajánlattevő által aláírandó.

Az ajánlathoz a bánatpénznek az adóhivatalba, illetőleg állampénztárba történt befizetéséről kiállított nyugta csatolandó.

A bánatpénznek a tárgyalásnál alapul szolgáló felosztásban kitett mennyiség után az ajánlattevő által ígért árak összegének legalább 5%-át kell kitennie. Készpénz, vagy értékpapírok az ajánlatok mellett el nem fogadtatnak.

Azon ajánlattevőknek, kiknek ajánlatai nem fogadtattak el, bánatpénzük az árlejtés eredménye feletti határozat hozatal után fog kiadatni.

A tett ajánlat az illető vállalkozóra nézve azonnal, a kimutatásra nézve pedig csak azon naptól fogva kötelező, a mikor az a közmunka- és közlekedési miniszterium által elfogadtatik.

A szállítandó kavicsmennyiség átlaga a szállítási szerződés és részletes feltételek, az ajánlati minta és ennek mellékletét képező felosztási kimutatás és kőminták az államépítészeti hivatalnál a szokott hivatalos órákban megtekinthetők, illetve átvehetők.

Kelt Fogarason, 1886. évi május hó 12-én.

(201) 3—3

Sompek József,
kir. főmérnök.

Mindenféle ruha- és kalapdiszkek legújabb divat szerint.

Laskai Árpád

NŐI DIVAT- ÉS KÉSZ ÖLTÖNY-RAKTÁRA

(Brassó virág-sor, 325. sz. a.)

ajánlja a t. cz. közönségnek a

tavaszi és nyári évadra

újonnan berendezett üzletét, ugymint: Divatszövetekben, fekete és színes cachmirok, selyemszövetek, selyem- és angol bársonyok, gyöngydiszkek, vásznak, chiffonok, oxfordt, creton, szalag, csipke, virág, disztollak, kesztyűk stb. a legjutányosabb árak mellett.

Felsők és ruhamegrendelések gyorsan és olcsó árak mellett készítenek.

Nagy raktár férfi- és női fehérneműekben.

Elismerési oklevél.

1873.

Bécsi világkiállítás

BEER J. unokaöcscse

butorgyári raktára

Brassó, nagy-utca 526. sz.

ajánlja gazdagon felszerelt raktárát kizárólag jól, rendesen s gondosan dolgozott butorokban a legolcsóbb árak s biztos kezesség mellett.

Ugyanitt díofa s egyéb tönkök vásároltatnak. (87) 24—25

Van szerencsém jelenteni a n. é. közönségnek, hogy

FIALA MÓRICZ nr könyvkereskedését készpénzzel magamhoz váltottam

s mint ilyen, a nála eszközölt rendeléseket magam fogom teljesíteni, nevezetesen a folytatólagosan megjelenő füzetek kézbesítését, mely ezentul gyorsan és pontosan fog teljesíttetni.

Ugyanekkor bátorodom köny-, író-, rajzszerkekből és képekből álló

nagy raktáromat

a legdusabb választékban b. figyelmükbe ajánlani s kérni b. támogatásukat.

Kiváló tisztelettel

Altstädter Antal,
Klastrom-utca 12. sz.

(203) 2—2

Alólirt tisztelettel felhívja a n. é. közönség becses figyelmét gyönyörűen berendezett

kerti vendéglőjére,

mely készséggel fogad el a nyári időre ebéd- s vacsorára a legjutányosabb árak mellett kosztosokat, ugy a házhöz hordva is.

A t. közönségnek nagy s a kor kívánalmainak teljesen megfelelő diszes kert, nagy pavillon, ugyszinte kényelmes

födött tekepálya

állnak rendelkezésre, melyek még esős időben is akadály nélkül használhatók. — Kitűnő ételek és italok, valamint pontos kiszolgálásért felelősséget vállal, a n. é. közönség tömeges pártfogását kérve, teljes tisztelettel

Benedek Áron,

(223) 2—2

BOLONYA, AZ „ARANY OROSZLÁN”-HOZ.

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetem Könyvtár - Fundația pentru Școală - BCU Cluj Napoca.

Brassó, ALEXI könyvnyomdája.

Nagy választék férfi- és női divatszövetekben